

Westen-Schouwen.

Opkomen, bloeien, vervallen, dat leert ons de geschiedenis van Zierikzee, dat leert ons nog meer 't lot der eens zoo drukke Scheldeshaven Westen-Schouwen.

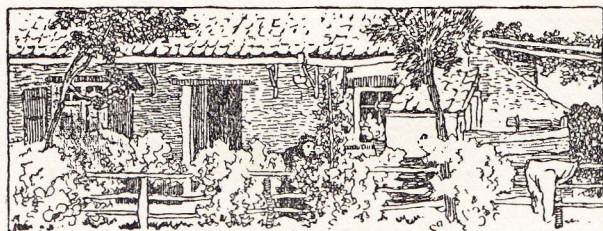
Westen-Schouwen is nu een gering gehucht, nabij den mond der Ooster-Schelde. En de onbekende in de historie dezer streken zou niet vermoeden, dat hier eens een bloeiende stede lag, waar schepen uit alle landen hun goederen losten in ruime pakhuizen, waar statige poorters door de drukke straten wandelden, waar ondernemende kooplui in hun eenvoudige kantoren handelsbrieven in de meest verschillende talen schreven.

De handel verplaatste zich reeds, toen een nieuwe vloed aan de schepen een veiligen weg naar 't heerschende Antwerpen bood, de Honte of Wester-Schelde. En de Schelde ging hier geweldig te keer, rukte voortdurend stukken van Schouwen af, en liet lachende dorpen

verzinken in haar bruisende wateren. Ook Westen-Schouwen verdronk. De vloed overstroomde straten en pleinen, wierp huizen en gebouwen omver en dreef de angstige bewoners op de vlucht.

Westen-Schouwen werd verlaten... De Schelde nam toen geheel bezit van haar prooi. Tot in 1876 zagen de schippers den ouden toren nog boven den vloed uitsteken, als een laatste getuigenis van de bloeiende stede. In dit jaar echter werd de bouwval, die voor de scheepvaart gevaarlijk was, door de torpedisten der Nederlandsche marine vernield. En wie de geschiedenis der Schelde niet kent, zou nimmer vermoeden, dat daar in den Scheldemonde de fondeeringen nog liggen van een stad, die eeuwen geleden als een vorstinne aan den Scheldeoever troonde.

Maar het volk langs de Oosterschelde weet u wel te vertellen

Huisje in Zeeland.

van 't vergane Westen-Schouwen, doch, zooals schier altijd, is in den volksmond de geschiedenis met de legende vermengd.

Luister wat een schipper ons verhaalde!

Zekeren dag had een visscher van Westen-Schouwen een meermin gevangen en voerde het wonderbare dier op zijn schuit mede. Het mannetje der meermin zwom den roover achterna, smeekend om zijn vrouwtje en, toen de schipper daarop geen acht sloeg, voorspelde de meerman vlak vóór de haven het vreeselijk lot, dat Westen-Schouwen treffen zou. En hij deed dit zelfs in rijm, want 't klonk duidelijk hoorbaar:

Westen-Schouwen. Westen-Schouwen.

't Zal u rouwen,

Dat ge geroofd hebt 's meermans vrouwe
Westen-Schouwen zal vergaan.

En de toren alleen blijven staan.

— En zoo gebeurde 't ook, zei ons de spraakzame schipper, ik heb dien toren boven het water gezien.

O, 't is een genot, gezeten in de roef van een vaartuig, dat op de Schelde wiegelt, al die legenden te hooren vertellen!

A. HANS.

DE SCHELDE VRIJ!

(VERHALEN VAN DE SCHELDE).

LODEWIJK OPDEBEEK — UITGEVER. — ANTWERPEN.

SCHELDE VRIJ

Door A. HANS

L. OPDEBEEK — Uitgever — ANTWERPEN